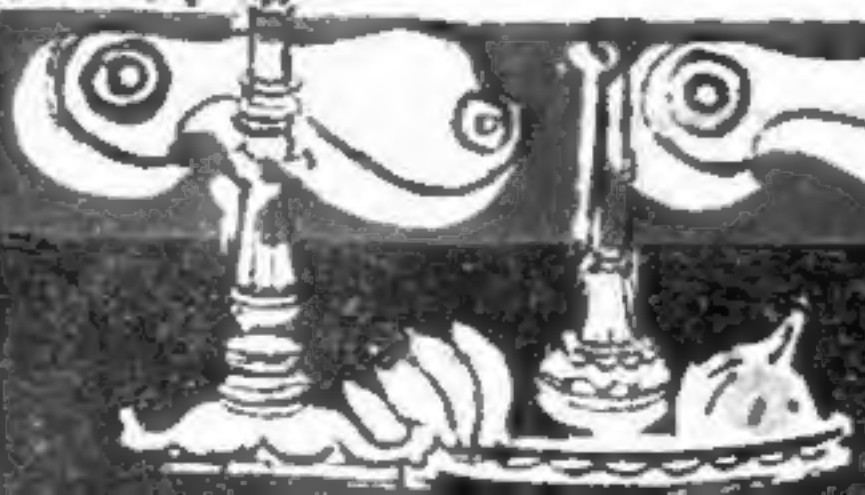

భరణి పిక్చర్స్ వారి

వివాహ వింధన

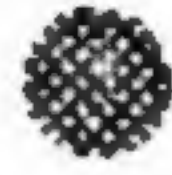
నిర్మాత, దర్శకుడు: రామకృష్ణ

నవంబరు

భ ర ణీ పి క్చ ర్స్ వా రి

“వివాహబంధం”

సాంకేతిక నిపుణులు :

మూలకథ - అమెక్స్ ముఖర్జీ రచించిన

‘ సాత్ పాకే బాంధా ’ (బెంగాలీ)

రచన : ఎ. పిచ్చేశ్వరరావు

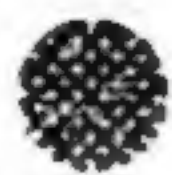
గేయ రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

సంగీత దర్శకుడు : ఎమ్ బి. శ్రీనివాస్

నేపథ్య గాయకుడు : పి. బి. శ్రీనివాస్

సంగీత పర్యవేక్షణ :

శ్రీమతి భానుమతి

నిర్మాత, దర్శకుడు :

రామకృష్ణ

“వివాహబంధం”

భారతి రిటైర్డ్ ప్రెస్సిపాల్ అప్పారావుగారి కుమార్తె. బి. ఏ. చదువుతోంది. జీవితం అంటే కొన్ని నిశ్చితమైన అభిప్రాయాలున్నై ఆవిడకి. ప్రతి వ్యక్తికి ఆత్మాభిమానంతోపాటు ఆత్మవిశ్వాసం గూడా వుండాలనీ, కిటికీలూ, ద్వారబంధాలూ మూసుకుని, 'అయ్యో చీకటి గదిలో వున్నామే' అని విచారిస్తూ కూర్చుని, తరువాత్తరువాత ఆ చీకటే అమృతం అనుకుంటూ ఆత్మవలచన చేసుకోవడం తగదనీ, అది నిజంగానే చీకటిగదైతే. లేచి వెళ్ళి కిటికీలు తెరవాలనీ, తలుపులు తీసుకుని బయటికి - వెలుగులోకి - వెళ్ళేందుకు ప్రయత్నించాలనీ ఆవిడ ఉద్దేశం.

జీవితం అంటే అంతకంటే నిశ్చితమైన అభిప్రాయాలున్న మరో వ్యక్తి ఆ పట్టణంలోనే వున్నాడు. అతను లెక్చరర్ చంద్రశేఖరం.

వీ శిబ్దరూ మొట్టమొదటిసారి, కాకతాళీయంగా. మదరాసు సిటీ బస్సులో కలుసుకున్నారు. అతని మగసిరీ, స్ఫురద్రూపమూ, తొలి కలయికలోనే భారతిని ఆకర్షించాయి. తరువాత. అంత కాకతాళీయంగానూ మరో రెండుసార్లు ఒకరికొకరు తటస్థపడ్డారు. అతని సరళ స్వభావమూ, నిర్మొగమాటమూ, నిరాడంబరమూ భారతి మనసును మరింత ఆకట్టుకున్నాయి. ఆకర్షణ ప్రేమగా మారింది.

ఇదంతా భారతి తల్లి మాణిక్యాంబగారికి సహించలేదు. ఆవిడ ఉద్దేశంలో మేడలూ, కార్లూ, టెలిఫోన్ నెంబర్లూ లేని బ్రతుకు ఒక బ్రతుకు క్రింద లెఖికాదు. అంతస్థూ, హోదా అంటే ఆవిడకు వల్లమాలిన మోజు. అంచేత భారతికి 'కుండ పగలగొట్టినట్టు' మాట్లాడడంగా కన్పించే దావిడకి

'పుల్లవిరిచినట్టు' మాట్లాడడంగా అనిపించింది. 'నిరాడంబరం' అని భారతి అనుకున్న దానికకు 'మోటుతనమూ, అనాగరికమూ'గా కన్పించింది. అదీగాక ఆవిడ అంతకు పూర్వమే భారతికి తగిన వరుణ్ణొకణ్ణి చూచివుంచింది. ఆతని పేరు భూషణం. ఆ ఇంట్లోనే వుండే మారపుబంధువు కాంతారావుకు స్నేహితుడు. మూడుతరాలవరకూ కాలుమీద కాలేసుక్కుర్చుని తిన్నా తరగని సంపద వుం దతనికి. తన కూతురు ఆ ఇంటి కోడలై తే మహారాణి బోగా లనుభవిస్తుందని మాణిక్యాంబ వుద్దేశం.

భార్య వుద్దేశంతో అప్పారావుగారు ఏకీభవించలేదు. ఆ భూషణం అనే కుర్రవాడికి బుట్టలేదని ఆయనగారికి తెలుసు. అంతేగాదు. లెక్కరర్ చంద్రశేఖరం పుట్టుపూర్వోత్తరా లాయనకు మాణిక్యాంబకంటే బాగా తెలుసు. అత నొకప్పుడు ఆయనగారి దగ్గర నాలుగు సంవత్సరాలు చదువుకున్నాడు. చంద్రశేఖరంలో వున్న ఆదర్శశుద్ధి, ఆత్మవిశ్వాసమూ అభినందించవలసిన గుణాలని ఆయన వుద్దేశం.

అంచేతనే, చంద్రశేఖరంతో వెళ్ళి. ప్రొద్దుపోయి ఇంటికి తిరి గొచ్చిన భారతిని తల్లి మాణిక్యాంబ కళ్ళురిమి చూచినా, అన్న రఘు కేకలూ, కూకలూ వేసినా, అప్పారావుగారు మాత్రం పల్లెత్తుమాటగూడా అనలేదు. పైపెచ్చు "నీ కతను అన్నివిధాలా హృదయపూర్వకంగా నచ్చిన మనిషేనమ్మా!" అనడిగారు భారతిని. ఆవిడ ఔనని తలూపిపూపగానే, 'నువ్వు మనసారా చేసే పనికి మీ నాన్న ఆశీర్వాదం ఎప్పుడూ వుంటుం దమ్మా' అని ఆశీర్వాదించాడు.

భారతికి చంద్రశేఖరానికి వివాహం జరిగింది.

చంద్రశేఖరం పిన్ని శాంతమ్మగారు, భారతిని తన యింటి కోడలుగా హృదయపూర్వకంగా ఆహ్వానించింది. చంద్రశేఖరం తల్లి తన బిడ్డ ప్రథమ సంతానం కోసమని భద్రంచేసి యిచ్చిన బంగారుగాజులు భారతి చేతి కిచ్చింది.

భార్య భర్త లిద్దరూ మధురవిహారానికి బయల్దేరారు. ఆగ్రా, ఉదయ పూర్, హంపి, కొడైకెనాల్, తెకిడీల సుందర దృశ్యాలన్నీ చూచారు.

ఇంటిదగ్గరి వారి కందరికీ తలకొక బహుమానం తిసుకుని ఉత్సాహంగా తిరిగొచ్చారు. అప్పారావుగా రా అనుకూల దాంపత్యాన్ని చూచి మురిసి పోయారు. కానీ మాణిక్యాంబ కిదంతా నచ్చలేదు. “ఏమంత పెద్దజీతం వస్తోందనీ యీ దుబారా ఖర్చులు?” అని ముక్కు మూత విరిచింది. “రెపు పిల్లా జెల్లా పుడితే ఏం జేస్తారు?” అని నీతులు గరప బోయింది. “మీ రిద్దరూ వచ్చి మా యింట్లోనే వుండిపోండి. ఖర్చు తగ్గు తుంది!” అని అడగని సలహా లివ్వబోయింది. ఇదంతా వింటూంటే చంద్రశేఖరానికి చీమలూ, జెఱ్ఱలూ పాకిన ట్లయింది. ఆ పూట, భోజ నానికి కూడా వుండకుండా చిరాకుతో లే చెళ్ళిపోయాడు. ఇదంతా తెలిసిన భారతి మధనపడిపోయింది. ఎప్పు డెవరితో ఎలా మాట్లాడాలో తెలియని తల్లితో వేగడం ఎలాగో అర్థంకాక బాధపడిపోయింది.

కానీ, భర్తతో కలిసి ఇంటి కెళ్ళిన తర్వాత యీ విషయాలన్నీ మర్చిపోయింది భారతి. ఆదర్శగృహిణిలా భర్త కెప్పు డేది కావాలో అన్నీ సమయాని కమర్చిపెడుతూ ఆనందంగా కాలం గడుపుతోంది. అంత చదువు చదివానన్న అహం లేకుండా బియ్యంలో రాళ్లేరడం దగ్గర్నుంచి శాంతమ్మ పిన్నికి చేదోడువావోడుగా వుంటోంది. శాంతమ్మగారు గూడా భారతిని కన్నబిడ్డలా చూచుకుంటోంది. భారతి సంసారం కందెన వేసిన బండిలా సాఫీగా, సుఖంగా సాగిపోతోంది.

కానీ, ఇదొక సుఖంగా కన్పించలేదు మాణిక్యాంబకు. ఇంటి కొచ్చిన అతిథులకు తాను గొప్ప అనుకున్నవన్నీ తన అల్లుడి కాపాడించి చెప్పడం ప్రారంభించింది. తన అల్లుడు ఇంగ్లండ్ వెళ్తున్నాడనీ, ఏవో గొప్ప గ్రంథం వ్రాశాడనీ, ఆ గ్రంథాని కొక బంగారు పతకం బహుమానం వచ్చిందనీ, వైస్ ప్రిన్సిపాల్ గా ప్రమోషన్ అయిందనీ లేనిపోని అబద్ధాలన్నీ చెప్పడం ప్రారంభించింది. అవన్నీ విన్న చంద్రశేఖరం మనసు చివుక్కు మన్నది. తన పరిస్థితి అత్తగారి కంత చిన్నతనంగా కన్పిస్తున్నందుకు అవమానం వేసింది. ఇక అత్తగారింట్లో అడుగు పెట్టగూడదన్నంత దృఢనిర్ణయాని కొచ్చా డతను.

మాణిక్యాంబ అంతటితో ఆగలేదు. తన అల్లుడి హోదా తమ హోదాతో సరికూగాలన్న ఆరాటంకొద్దీ, తలచుకున్నప్పుడల్లా భారతి యోగ క్షేమాలు విచారించేందు కనుకూలంగా ఉంటుందన్న ఆలోచనతో అల్లుడిగా రింటికి బెలిఫోన్ సౌకర్యం ఏర్పాటు చేయించబోయింది. చంద్రశేఖరానికి మరీ తల తీసేసినట్లయింది. భారతి పరిస్థితి తీరగట్లో గింజవ తయింది. అటు అమ్మ ప్రేమను కాదనలేదు. ఇటు భర్తకు నచ్చజెప్పలేదు. ఇటు భర్త తన నర్థంచేసుకోడు, అటు తల్లి తాను చెప్పిన మాట వినిపించుకోడు. పై పెచ్చు ఆ కోపం అంతా శాంతమ్మ పిన్నిమీద వెళ్ళగక్కింది తల్లి. అది చూచిన చంద్రశేఖరం మరీ రెచ్చిపోయాడు.

ఆ కోపంతోనే, బావమరది రఘు వివాహ వార్షికోత్సవానికి వెళ్ళ గూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు చంద్రశేఖరం. భారతికూడా వెళ్ళకుండా వుండాలని అతని వుద్దేశం. అది తెలియని భారతి, శాంతమ్మ పిన్ని బలవంతంకొద్దీ వంటరిగానే వెళ్ళిండా వుత్సవానికి. పిన్ని చెప్పిన తర్వాత, అతను చేసుకున్న నిర్ణయం తప్పని తెలుసుకున్నాడు చంద్రశేఖరం. అది దిద్దుకునేందుకు, భారతి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేప్పటికి గదంతా అందంగా అలంకరించి, తన పశ్చాత్తాపాన్ని తెలియజేశాడు. కానీ, భారతి కదంతా అవమానంగా తోచింది. తన భర్త తనను మర చెప్పినపుడల్లా, ఆడమన్నట్లల్లా అడె మనసులేని మరబొమ్మలా చూస్తున్నాడని ఆవేశపడిపోయింది. అతని అభ్యర్థన లన్నిటినీ తిరస్కరించింది.

భార్యా భర్తా ఎడమొగం పెడమొగం అయ్యారు. పడకలు వేరయ్యాయి. చదువుల గదినే పడకగది చేసుకున్నాడు చంద్రశేఖరం. తరువాత భర్త సాన్నిహిత్యంకోసం భారతి ఎన్నివిధాల ప్రయత్నించినా ఫలితం లేకపోయింది. ఏవో ఒకనూట పట్టింపు, ఏవో ఒక చిన్నచేష్ట భార్య భర్తల మధ్య ఒక పెద్ద అడ్డుగోడలా నిలబడడం ప్రారంభమైంది. ఈ విషయం శాంతమ్మ పిన్ని దృష్టికి కూడా వచ్చింది. ఆవిడ తన చేతనైనంత వరకు భార్యా భర్తల మధ్య సామరస్యం సమకూర్చాలని చూచింది. ఐనా ప్రయోజనం లేకపోయింది.

చివరకు చంద్రశేఖరం తన తల్లి ఫోటోను భారతి వుంటూన్న

గదిలోంచి చదువుల గదిలోకి మార్పించేంతవరకూ వచ్చింది పరిస్థితి. సరిగ్గా అదే సమయానికి, భారతి చెల్లెలు అరుణకు సంబంధా లొస్తున్నాయన్న కారణంతో, పుట్టింటినుంచి మాణిక్యాంబ పిలుపు లెక్కువయ్యాయి. ఆ వంకతో భారతి పుట్టింటికి ప్రయాణమైంది. చంద్రశేఖరం వద్దంటా దేమో ఆగిపోదా మనుకుంది. కానీ, అతను అనలేదు. ఆవిడ వెళ్ళిపోయింది.

వెళ్ళిందన్న మాటేగానీ, అక్కడ ఆవిడ కంటికి కునుకు లేదు. ఇక్కడ ఇతని కడుపుకు ఆకలి లేదు. ఇదంతా చూస్తూ కూర్చోడం శాంతమ్మ పిన్నికి దుర్భరమైంది. తానని తెలియకుండా తనను నిందిస్తూ మాణిక్యాంబ మాట్లాడిన మాటలూ అవీ వింటే, తా నిక్కడ లేకుండా వెళ్తే నైనా భార్యాభర్తలు పొరపొచ్చాలు లేకుండా వుంటారేమో ననుకుంది. ఇంటి తాళంచెవులు మాణిక్యాంబ చేతికిచ్చి, తాను కాయబాబా ఆశ్రమానికి వెళ్ళిపోయింది శాంతమ్మ పిన్ని.

ఈ విషయం తెలిసిన భారతి, ఆ తాళంచెవులు తీసుకుని ఉప్పెనలా వెళ్ళింది, చంద్రశేఖరం వద్దకు. మాటకు మాట పెరిగింది. 'చెయ్యగూడని పని చేసిన తర్వాత, నాకు తల్లి కంటే యెక్కువైన పిన్నిని యింట్లోంచి పంపివేసిం తర్వాత, యీ మాటలూ, చర్చలూ అనవసరం' అని కసరి కొట్టాడు చంద్రశేఖరం.

భారతి తన చెవుల్ని తానే నమ్మలేకపోయింది. తానే పిన్నిని పంపివేసిందన్నంతటి నీచపు టూహకు అతను స్థానం యిస్తాడని ఆవిడ కలలోగూడా ఊహించలేదు. ఇంతకాలం తనతో కాపురంచేసి అర్థం చేసుకున్న దిదా అని విస్తుపోయింది. అంతే. తర్వాత ఆ ఆవేశంలో ఏమన్నదో, ఏమి చేసిందో ఆవిడకే తెలియదు.

చంద్రశేఖరం మాత్రం 'మనిద్దరి మధ్యా వుండవలసిన భార్యాభర్తల సంబంధాన్నే తెంపివేశావ్' అన్నాడు. అప్పటి కప్పుడే రఘుకి ఫోన్ చేసి 'మీ చెల్లెల్ని తీసికెళ్ళడాని క్కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసుకోండి!' అని చెప్పివేశాడు.

భార్యాభర్తలు విడిపోయారు.

‘వివాహం అంటే ఏమిటనుకున్నారు ? అది ఒక సంస్కారం. ఇష్టమైనప్పుడు కలిసి, ఇష్టం కానప్పుడు విడిపోవడాని కది కాంట్రాక్టు కాదు ! అనాడు వాళ్ళిద్దరూ కలిసి సప్తపదిలో ఏడడుగులు వేశారు. ఇప్పుడు దొకరి కొకరు ఎన్నడుగులు దూరమైనా, అనాడు వేసిన ముడి వీడిపోదు. దాన్ని తెగతెంపులు చేసుకోవడం చంద్రశేఖరంవల్లా కాదు, భారతివల్లా కాదు.’ అంటుంది ఆధ్యాత్మికపరురాలు శాంతమ్మ పిన్ని.

“అందరూ తనలాగానే సత్యకాలపు మనుష్యులనుకుంటుంది పిన్ని. కానీ, కాలం మారింది. మనసుకు నచ్చినా, నచ్చకపోయినా కట్టుకున్న భర్తే ప్రత్యక్షదైవం అనుకుని పూజించే రోజులు పోయాయి. ఈ రోజుల్లో పురుషులతోబాటు స్త్రీలూ ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాల్ని సంతరించుకుంటున్నారు. విభిన్న వ్యక్తిత్వాలున్న భార్యాభర్తల మనసులు అతకడం అసాధ్యం. మనసులతకని కాపురాలు కుడుటబడడం మరీ కష్టం..... కనుక ఇష్టం లేని భర్తతో కాపురం చేయాలని ఏ స్త్రీనైనా నిర్దేశించడం అన్యాయం. భర్తనైనా నేనందు కంగీకరించను” అంటాడు లెక్చరర్ చంద్రశేఖరం.

భారతి ఏమంటుంది ? ఏం జేస్తుంది ?

“తొలి విభావరి నవదంపతులను కలుపు
సప్తపది బంధమే బహుళతసహస్ర బంధముల
రూపు దాల్చి మీ బ్రతుకులందు
అమృత మధురానుబంధమై అలరు గాక !”

అనే పెద్దల ఆశీర్వాచనం సఫలమౌతుందా ?

వెండితెరమీద చూడండి ! !

పాటలు

పాట నెం. 1

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

నేపథ్యం : పి. భానుమతి

విన్నావా విన్నావా, మనసులోన దాగియున్న మధురగీతి ||విన్నావా||
 తొలిచూపులు నా మదిలో తలుపు తీసెనే
 పెదవులపై చిరునవ్వులు నిదురలేచెనే ||విన్నావా||
 తలపులన్ని వేణువులై పిలువసాగెనే
 హృదయమె యమునా నదియై కదలసాగెనే ||విన్నావా||
 అందరాని చందమామ ముందు నిలిచెనే
 అణువణువున వెన్నెలలే ఆరబోసెనే ||విన్నావా||
 వలపులు విరజాజులుగా పరిమళించెనే
 జగమే బృందావనియై సొగసులొలికెనే ||విన్నావా||

పాట నెం. 2

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

నేపథ్యం : పి. భానుమతి, పి. బి. శ్రీనివాస్.

భారతి : నీటిలోన నింగిలోన నీవె ఉన్నావులే
 శేఖర్ : కనులలోన కలలలోన కలసివున్నాములే
 భారతి : దూరతీరాలలో కోరికలు సాగెను
 నాలోని రాగాలతో కాలమే ఆగెను
 శేఖర్ : నీవు నాకోసమే
 భారతి : నీడవోలే నీవెంట సాగే నేను నీకోసమే ||నీటిలోన||
 భారతి : నావ ఊగాడెను భావనలు పాడెను
 ఈనాడు నా మేనిలో వీణలే మ్రోగెను
 శేఖర్ : ఎంశ ఆనందమూ
 భారతి : నేటికై నా ఏనాటికై నా నిలుచు ఈ బంధమూ ||నీటిలోన||

నగుమోము గనలేని నా జాలి తెలిసి

ననుబ్రోవగరాదా. శ్రీ రఘువర, నీ

॥నగు॥

నగరాజధర నీదు పరివారులెల్ల

ఒగిబోధన జేసేవారలు కారే, అటులుండదురా....నీ

॥నగు॥

ఖగరాజు నీ ఆనతి విని వేగ చనలేదో

గగనానికి ఇలకూ బహుదూరం బనినాదో

జగమేలే పరమాత్మ ఎవరితో మొరలిడుదూ

వగజూవకు తాళను నన్నేలుకోరా, త్యాగరాజనుత, నీ

॥నగు॥

పాట నెం 4

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

నేపథ్యం : పి. భానుమతి

ఆలుమగలు విడిపోయినంతనే అనురాగాలే మారునా

విడిగా బ్రతుకులు గడపినంతనే వివాహబంధం తీరునా

॥ఆలు॥

నుదుట బాసికము తీసినంతనే - పదముల పారాణి మాసినంతనే

అగ్నిసాక్షిగా అంకితమైన అంతరంగములు వేరొనా,

॥ఆలు॥

మంగళసూత్రము కట్టిననాడే మనసులు ముడివడిపోలేదా

వీడడుగులు నడచిననాడే ఇరువురు ఒకరై పోలేదా

॥ఆలు॥

కోవెల తలుపులు మూసినంతనే దైవము దూరమైపోవునా

మనసున చీకటి కమ్మినంతనే మమతల వెలుగులు మాయునా

॥ఆలు॥

సాంకేతిక నిపుణులు :

కళ

రాజేంద్రకుమార్

చాయాగ్రహణం

అన్నయ్య

స్పెషల్ ఎఫెక్టుస్ - వి. మదన్ మోహన్, బి.ఎస్.సి., (ప్రసాద్ ప్రొడక్షన్స్)

కూర్పు

ఎమ్. వి. రాజన్

సహాయకుడు

ఎస్. ధనరాజ్

సంగీతం, సహాయకులు

శేఖర్ - నాచిముత్తు

దుస్తులు

వి. యస్. గాంధీ

అలంకరణ

పోతరాజు, పీతాంబరం

సిర్స్

సత్యం | (జై హింద్ స్టూడియో)

పబ్లిసిటీ

స్టూడియో చూప్ కళా

ప్రెస్ పబ్లిసిటీ

యన్. వి. కె. ఆర్. అండ్ సన్స్

స్టూడియో ప్రోగ్రామ్స్

సి. ప్రకాశరావు, రామదాస్, సుందరం

బ్యాక్ గ్రౌండ్ పెయింటింగు

ఆర్. జయరామరెడ్డి

సెటింగ్స్

నీలకంఠన్, శ్రీనివాస్

చీఫ్ ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్

సి. వెంకటరత్నం

ప్రొడక్షన్ మేనేజరు

పి. వి. గోపాలకృష్ణ

పాటలు అండ్ రీ రికార్డింగ్

పి. వి. కోటేశ్వరరావు (భరణి)

సహాయకుడు

డి. వి. నాథన్ (భరణి)

మాటలు

కె. హరనాథ్ (విజయ కంబైన్సు)

లేబొరేటరీ

విజయ లేబొరేటరీ

ప్రాసెసింగ్

విజయరాఘవులు

స్టూడియో

విజయ కంబైన్స్

అసోసియేట్ డైరెక్టర్

బి. హరినారాయణ

అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్

ఎ. బి. జగన్మోహన్ రావు

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

న వ యు గ

న టీ న ట వ ర్గం

భానుమతి	:	భారతి
సూర్యకాంతం	:	మాణిక్యంబ
వాసంతి	:	అరుణ
హేమలత	:	శాంతమ్మ
యన్.టి. రామారావు	:	చంద్రశేఖర్
నాగయ్య	:	పినిపాల్ అప్పారావు
పద్మనాభం	:	కాంతారావు
ప్రభాకర రెడ్డి	:	రఘు
మోహన్ దాస్	:	భూషణం

వంగర, డా. శివరామకృష్ణయ్య.

ఎ. వి. సుబ్బారావు (జూ.) వక్తమాని విశ్వనాథం,
బొడ్డపాటి, ఆర్. వి. కృష్ణారావు, మల్లాది.
పంచాది, యూన్సి, శేషారత్నం, సత్యవతి
ఉదయలక్ష్మి, రాధాకుమారి.

అతిథి నటులు :

బాలయ్య - హరనాథ్

(RECORDED ON WESTREX SOUND SYSTEM.)

గ్రామఫోన్ రికార్డులు : హెచ్. ఎం. వి. నెం.

యన్ - 69804; యన్ - 69805

కొలంబియా నెం. జి. ఇ. 35445